

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

49. Decisio S. R. coram R. P. D. Ottobono, in causa Melphien. Cantoriae.
Veneris 2. Martii 1646.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

DECISIO XLIX.

Sacra Rota Romana coram R. P. D. Orsibono.

In causa Melphien Cantorice.

Veneris 2. Martij 1646.

§. 1. **V**acante Cantoria, que est prima Dignitas post Pontificalem Cathedralis Ecclesie Melphien, fuit de ipsa prouisus à Sed. Apostolica Ioannes Baptista Galeatius Rector Parochialis Ecclesie S. Nicolai de Platea eiusdem Ciuitatis, cum retentione d. Parochialis, exponendo Summo Pontifici; Quod Cantoria cura Parochianorum, non imminet seu animarum, & quod vtrique Ecclesie absque diuini cultus & cura animarum detrimento per seipsam commodè deservire valeat, & quod Cantorium & prabendus, ac dignitates dicta maioris Ecclesie obvenientes, vna cum illis similes Parochialis; Ecclesie ex dispensatione Apostolica obvenire consueverunt. In literis Apostolicis fuit datus executor Ioannes Baptista Adanefius Canonicus Melphien, qui literis vltis & iustificatis tulit sententiam pro immisione Galeatij, & qua appellauit Capitulum Cathedralis, & interit fuit prouisus à Sede Apostolica Donatus Masses, ex eo quod d. Galeatius subreptitiè expulserit, Cantoria curam animarum non imminere. Hæc verò vltimæ literæ fuerunt executioni demandatæ à Cantore Laellen, executor causa verò mihi commissa cum facultate procedendi ad vltiorem executionem literarum Apostolicarum, dedi dubium, an esset procedendum, & Domini affirmatiue responderunt ad fauorem Galeatij, licet enim Apostolicæ quando sunt iustificate habent executionem paratam, c. si Capitulo, de concess. prabend. lib. 6. Rot. in rec. dec. 90. n. 2. & conf. 106. n. 1. part. 1. cum aliis late deductis in Nazarena Benefic. 25. Decembris proxime præteriti coram R. P. D. meo Verosio. Quod verò literæ Galeatij sint iustificate, ex eo conuincitur, quia ex concordibus depositionibus trium testium super primo articulo relatorum n. 2. & seqq. & ex narratiua Capituli in commissione super subreptione n. 4. & ex impetratione facta à Maffeo certo modo, habetur Cantoriam, de qua agitur, esse dignitatem maiorem post Pontificalem, & vacasse per mortem Ioannis Baptiste Vltij deb. literæ Apostolicæ in hac parte alia iustificatione non egent, cum gratia vnius intelligatur iustificata ex confessione alterius, qui venit ex eodem genere vocatiōis, vt in terminis dixit Rota coram Cardinali Mantico decisione 132. n. 1. coram Buratt. dec. 251. n. 10. & dec. 93. n. 1. in recent. dec. 69. n. 1. ad med. & dec. 699. n. 1. part. 2. Reuerend. Vrgellen. dec. 234. n. 2. & dec. 244. n. 1.

2. Quod verò Cantoratum animarum cura non imminet, probatur ex declaratione facta in actis pro parte Capituli in eius summo. num. 12. ex qua satis liquide comprehenditur curam animarum in Ecclesia Melphien, non esse annexam alicui particulari dignitati, aut Canoniatui, sed ipsi Capitulo collegialiter, & ideo dicuntur curati singuli Canonici, nec cura residet penes singulos, sed penes Capitulum, cuius nomine administratur per Capellanum, seu Curatum amouibilem ab eodem Capitulo collegialiter deputatum vt probatur ex text. in c. cum non ignoret de prabend. & in c. si in vna 2. i. q. 2. gloss. in clem. vnic. §. quidam etiam. in verb. ad mensam; in fin. de excess. Prælat. late Oldrad. conf. 67. per tot. Gonzal. ad reg. 8. gloss. 6. n. 42. Patens dec. 382. lib. 1. & in recent. dec. 340. n. 1. part. 1. & in Rom. Vicaria coram reuol. mem. Coccino, relata. Barbol. de off. Paroch. c. 1. n. 53.

3. Neq; obstat, quod Cantoria saltè cura habitualis imminet, quæ cū nõ desierit ex defectu materia, quia Patroch, omnes defecerunt, sed actu exercetur per Vicarium amouibilem.

penso translata vti realiter ac proprie penso, ex traditis per Vital. in clem. 1. §. eadem. num. 3. de supplen. negl. pra. ar. Loter. de re benef. lib. 2. quest. 38. n. 64. & seqq. & quest. 40. num. 95. & 96. nil differt à referuata sanct. me. Greg. XV. decif. 18. nu. 3. sed re vera est eadem possessio cum prima, non autem nouum grauamen. Ant. August. in Epitom. de translac. pens. vers. in translatione pens. num. 6. Garz. de benef. part. 1. cap. 5. num. 256. Crescent. dec. 1. num. 1. de rebus Eccles. non alienand. vbi propterea firmatur non esse necessarias derogationes Concilij Lateranensis. Rota recent. decisione 307. num. 1. p. 3. coram Buratt. decif. 12. num. 2. in Segonien. pensiois 20. Maij 1598. coram Corduba impress. penes Pacific. de Salujan. interdict. dec. 129. num. 1. in Lauden. pensiois 29. Ianuarij 1601. coram Penia, in Bononien. translationis pensiois 20. Iunij eiusdem anni, coram Cardinali Millino, & in Roman. pensiois 29. Maij 1628. coram me. At quamuis in translatione pensiois extingatur prima, & noua referuatur, extinctio aded momentanea, vt haberi nequeat in aliqua consideratione, cum sit potius mutatio persone, & vitæ transferentis in personam, & vitam Translatarij, seu delegatio solutionis alteri faciendæ, & quædam subrogatio vnius in locum alterius. Paris. conf. 5. num. 86. lib. 4. Gratian. discept. 424. n. 14. & 15. Rota rec. dec. 122. num. 9. decif. 327. num. 4. & seqq. & decif. 505. num. 4. part. 1. & dec. 119. n. 2. & 3. part. 4. Add. ad sent. memor. Gregor. XV. dist. dec. 18. num. 11. Et hæc opinio, quidquid Rota senserit, antiquitas est hodie receptissima, vt per Buratt. dist. decif. 638. num. 3. vbi n. 5. aduertit, cauendum esse à decisionibus, in Eugubina pensiois coram Rubeo, & in Aretina, seu Senen. pensiois coram Accorambono, & n. 7. reprobat in specie decisionem in Florentina pensiois sub 17. Maij 1617. coram bon. mem. Vbald. In quo nec imò pes figebatur super motiuo odiositatis, sed inualiditas fundabatur super alijs, vt ex lectura, rationes olim perpenfas diluendo fortioribus in contrarium, etiam respectu casus emanatæ translationis in mortis articulo firmatum fuit latissime in alleg. dec. 24. n. 1. & seqq. b. 5. recent.

10. Nec refragari censuerunt exempla nonnullarum facultatum transferendi continentium explicitam mentionem de pensioibus etiam translatis. Non enim versantur in casu indulti habentis alias circumstantias demonstratiuas comprehensionis earumdem, vt in præsentibus ex superioribus adductis. Nec desunt plures similes facultates absque tali expressione cum resolutionibus in Rota, vt dictum est, emanatis pro validitate secularium inde translationum, de sic translatis, ita quod elicitur mentionem illam fuisse magis habitam pro effugiendis litibus, ad tradita per Cassad. dec. 3. n. 4. & 5. de concess. prabend. & Gonz. in reg. 8. gloss. 6. n. 26. & seqq. nec ab aliquibus facta expressio inducit consequentiam expressiois faciendæ ab alijs. Calder. conf. 1. n. 2. v. s. & si dicatur, de Cleric. non resid. Loter. de re benef. q. 45. n. 11. Cardin. Seraph. dec. 514. n. 5.

11. Sicut pariter de Breue sanct. mem. Pauli V. reuolutorium translationis pensiois antea semel translata, potuit obtineri ad abundantiorē cautelam, nec proinde valet inferri, quod fuisset necessarium, iuxta adducta in Roman. rescissionis contraclis 28. Nouembris 1580. coram sanct. mem. Clem. VIII.

12. Ac denique translationis odiositas firmata in Rom. pensiois 23. Maij 1644. coram R. P. D. meo Merlino, procedit in terminis Constitutionis Urbane pluries transferri prohibentis, cui tunc temporis viginti in suo totali robore opus erat inherere; sed in calu, de quo agitur, dicta Constitutio remanet nullius efficacia, nec consequenter decisio afficit ob superuentum rescriptum Sanctissimi Domini Nostri in plena signatura, quod procedatur, ac si constitutio ista non emanasset, vt in decisione 104. n. 6. p. 6. recent. vbi alia allegantur.

Et ita vtraque parte informante, &c.

amovibilem, de ea esset facienda specialis mentio, aliter inducitur videtur obreptio ex facultate cura habitualis, ut dixit Rota in recent. decij. 684. num. 4. part. 3. cum aliis relatis à modern. Roman. de re benefic. lib. 1. §. 1. 163. & seq.

4. Quia obiectum procedere posset, si ageretur de Ecclesie dignitate, seu beneficio, quod vere ac principaliter de per se esset Curatum; tunc enim licet habitualis tantum cura sit penes obtinentem Ecclesiam, dignitatem, seu beneficium, actualis vero, seu exercitium curae penes Vicarium, tamen certum est beneficia praedicta vndequaque esse Curata, siue ratione habitus, siue actus, & ideo qualitas curae exprimi debet, & in his terminis loquuntur Felin. in c. in nostras. 13. in 4. col. 2. v. & ad. quod est Curatus, de rescriptis. Gabr. on. 191. n. 20. lib. 1. & prosequitur Rota in his terminis, in dec. 981. n. 3. part. 3. rec. & idem modo n. Rom. de re benefic. lib. 2. §. 10. n. 163. & seq. secus vero est in casu proposito, cum resideat cura collegialiter penes totum Capitulum, dignitates, & Canonicatus, non dicuntur habere curam, nec actu, nec habitu. Oldrad. dist. 7. n. 1. & 2. Felin. in d. cap. in nostras. 15. d. col. 2. e. f. s. i. a. s. etiam. Staphil. de liter. grat. tit. de qualitat. benef. qua sunt curata. num. 11. Hoied. de incompatibilit. benef. ap. 13. num. 7. Gonzal. ad reg. §. gloss. 6. n. 42. Gazia de benef. part. 9. c. 2. n. 175. & dixit Rota dec. 51. num. 117. part. 2. divers. & propterea nulla in hoc est necessaria mentio curae, quia beneficium praefertur simplex, & non curatum. Gabr. conf. 191. n. 1. lib. 1. Aegid. dec. 67. s. i. d. m. Greg. dec. 108. num. 2. & in Conchen. Beneficij 11. Maij 16. coram Card. Sacro post. 2. vol. conf. Part. dec. 270. n. 2.

5. Eoque libentius, quia dato quod cum aliquo modo penes singulas dignitates, & Canonicatus existeret, quod tamen dici non potest, nihilominus cessat omnis ratio narrandi Cantoratum curam imminere sine ratione idoneitatis Galeatij impetrantis, de qua in c. licet Canon. de elect. in 6. cum iam ad aliam Parochialem fuerit idoneus renunciatus, & admissus, siue etiam ratione incompatibilitatis, iuxta textum cap. multa. de preben. quia ex habituali dumtaxat cura huiusmodi incompatibilitas non resultat. cap. super eos ubi gloss. & DD. de preben. in 6. Oldrad. d. conf. 67. Staphil. de literis grat. tit. de qualitat. Benefic. qua sunt curata. n. 3. Oied. d. c. 13. n. 10. & 13. Gabr. dist. conf. 191. n. 7. & 20. lib. 1.

6. Nec refert, quod Canonici Ecclesiae Melphien. certis temporibus reperiantur obligati audire concessiones, & alios actus ad officium curae spectantes exercere, quia cum id non agant, aut adimpleant propriis nominibus singulariter, sed nomine Capituli, aut Collegij, ideo non dicuntur habere curam, sed ministerium, ut per Oldrad. d. conf. 67. n. 2. & 3. & in Cathedralibus, solum Episcopi demandare aliquibus, ut coadiuvant & cooperentur in audiendis confessionibus, & ceteris que ad salutem pertinent animarum, c. inter cetera 15. de off. ordi. & tamen cur residet penes curatum, non penes istos Rota in rec. dec. 226. n. 10. & dec. 258. ad finem p. 1.

7. Valor Beneficij expressus in dicatis viginti quatuor de camera, & cum incertis vsque ad quinquaginta per non excessum, probatur etiam ex narrativa & assertione Capituli in posteriori commissione appellationis, ut in eius summ. num. 5. Et deponunt etiam dicta primi & secundi testis, qui deponunt de publica voce & fama, quae probatio ad hunc effectum sufficit. Mantica dec. 132. n. 4. bon. mem. Coccino. dec. 87. n. 5. Cavaler. dec. 517. n. 4. & dec. 572. n. 3. Buratt. dec. 255. n. 11. & in recent. decij. 87. num. 8. part. 6. & semiplenam probationem valoris esse sufficientem dixerunt Mantica dist. decij. 132. n. 4. in recent. dec. 51. n. 1. part. 3. Buratt. dist. dec. 255. n. 11.

8. Quod vero Galeatius prout sit Presbyter, Doctor, & ex Civitate Melphien. oriundus, ac in eadem Civitate Parochialem Ecclesiam Sancti Nicolai de

Tom. V. 111.

Platea obtineat, valoris cum incertis 40. ducatorum auroreorum de camera, satis visum fuit iustificari ex testibus concludenter deponentibus, & cum in commissione obterita à Capitulo, & à Maffeo, Galeatius enuntietur Parochus dictae Ecclesiae, non videtur super praedictis dubitandum cum Presbyteratus etiam probetur ex communi reputatione. Rota in rec. dec. 126. n. 2. p. 5. Buratt. dec. 31. n. 2. Reuerendiss. Vrgellen. dec. 406. v. sicuti etiam communis reputatio probat originem, & alias qualitates, bon. mem. Coccino. 145. n. 1. Buratt. de is. 931. n. 4. 9. Neque in dubium reudari potest, quod Galeatius utriusque Beneficio, nempe Parochiali, & Cantoratum, eodem modo inseruire possit, ut expressit Summo Pontifici, praefertim in festis anni solemnibus, cum quia constat a praedictis tempore plures similia beneficia simul eodemque tempore obtinere consuevisse absque villo beneficiorum detrimento, & concorditer deponunt tres testes super quinto, tum etiam quia dum Summus Pontifex dispensavit, ut Galeatius retinere posset Parochialem, & Cantoratum adiuncte, ne ququam ex debito illius servitio, seu officio necessario praevinire debeat, & iis diebus & horis quibus dicta maiori Ecclesia ratione dictae Cantoriae non inseruiret distributiones quotidianas amittat: unde satis consultum fuit utriusque per clarum Papae dispositionem, & dispensatus ad duo incompatibilia censetur dispensatus super residentis vnus in diebus solemnibus, cum certum sit apud utrumque beneficium eodem tempore residere non posse, ut est Gloss. nota, in c. si quis in Clero, verb. solemnibus. conf. 7. q. 1. & ibidem Gemin. & Praeposit. ad finem, vel in omnem casum Episcopus posset providere de Vicario temporalis, vel aliter eius arbitrio, ut in his terminis dixit Rot. in Vrbinaten. erectionis colleg. 15. Martij 1618. coram S. P. N. qua est impressa in rec. p. 4. dec. 611. n. 7.

10. Non obstat, quod executor literarum Apostolicarum in fauorem Galeatij expeditarum, processerit non visis literis Apostolicis, quia hoc in facto non verificatur, imo apparet contrarium, quia sententia executoris dicit, visis literis Apostolicis, quae verba realem & veram productionem designant Menoch. conf. 100. n. 230. & seq. Buratt. dec. 217. n. 7. & seq. Adlen. ad sancti. mem. Grog. dec. 59. n. 14. & praefertim cum Adanesius executor posset extrajudicialiter procedere non existente aliquo legitimo contradictore Rota dec. 70. n. 6. part. 6. & dec. 51. n. 10. part. 7. rec. Praeterquam quod cum signatura referri potest cum facultate procedendi ad vltiorem executionem intelligitur data facultas exequenti, etiam Iudici, ad quem Marefcot. var. resol. lib. 1. c. 86. n. 7. & seq. Rot. in Ianuen. pecuniariae 24. Ianuarij 1642. coram Reuerend. D. meo Decano, & verum etiam, & sententia executoris potest etiam ex nouis iustificari. Caputaq. decisione 114. part. 2. Buratt. dec. 326. num. 2. Vltius aduertebant Domini in casu proposito, quod dato etiam, quod dicta sententia fuisset nulla, nihilominus cum litera Apostolicae ex supradictis sint iustificatae Rot. ex integro potest eandem sententiam confirmare, & litteras Apostolicas executioni demandare. Bartholus in l. si expressum. n. 14. ff. de appellat. Alexander conf. 111. per totum. lib. 5. & conf. 73. n. 1. lib. 6. cum pluribus adductis per Vannium de nullit. tit. vltimo. n. 129. versic. erit consilium, cum pluribus sequentibus, Riminaldus iunior conf. 561. n. 17.

11. Neque ad hoc obstabant contradictiones Capituli aut Maffei certo modo prouisi, quia Capitulum non est legitimus contradictor ad impediendam executionem literarum Apostolicarum, ut dixit Rota in recent. decij. 641. n. 4. part. 4. Cavaler. dec. 450. n. 3. & seq. & in Melphiana coadiutoria 27. Nouembriis 1624. coram bon. me. Merlino. & in Narnien. Canoniceatus 28. Martij 1642. coram D. meo Carillo, §. nam primo, & Maffeus cum non veniat ex titulo confirmatus, nempe ex eadem vacatione, sed per Impetrationem certo modo factam quam non dū iustificauit, non potest impedire Galeatij immisso-

Z 2 nem,

rem, aut executionem litterarum Apostolicarum, Rota dec. 700. n. 8. part. 1. & decif. 542. n. 8. & 642. n. 2. in fin. part. 4. rec. ubi alia pluries referuntur.

12. Nec releuat possessio Maffei obtenta ab executore in suis litteris deputato, quae inducere solet praesumptionem iustificationis, quia cum non fuerit citatus Galeatius primo loco prouisus, litterae non poterant exequi, nisi citato eo, contra quem fuerat obtenta gratia certo modo, Rota coram Seraphin. dec. 1056. n. 2. ubi dicit hoc habere locum, etiam si non possideret primo loco prouisus contra quem impetratur: & d. decif. 64. num. 2. ad finem part. 4. recent. & in Regien. iurisparronatus 3. Iunij. 1641. coram Eminen. D. Cardin. Panziolo.

13. Attestationes vero, seu declarationes extraiudiciales testium examinatorum pro Galeatio coram executore adductae pro parte Capituli, & Maffei, non fuerunt habitae in consideratione, tum ex regula vulgata, quod fides non facit fidem, tum etiam quia est attendenda prima depositio iudicialis, & iurata non habita consideratione secundae maxime extraiudicialis, & non iuratae, Doctores communiter in c. cum in tuae de testibus, Rota decif. 19. de testibus in nouis, decif. 346. n. 2. part. 1. diuers. & apud Baratt. dec. 176. n. 4.

Et ita fuit conclusum causa ter proposita, vtraque parte informante, &c.

DECISIO L.

Sacra Rotae Romanae coram R. P. D. Peutingero.

In causa Neapolitana separationis thori.

Veneris 16. Martij 1646.

§. 1. **C**um D. Marchionissa Francisca Serfalis vxor D. Marchionis Paqualis Caraccioli à domo viri valetudinis recuperandae causa recessisset, eaque recuperata reuerti recusat, & in Curia Archiepiscopali Neapolis à marito redeundum, & obsequia matrimonialia praestanda, atque seruatis seruandis per sententiam diffinitiuam condemnata, interposita per ipsam appellatione, causaque bon. mem. Buccabellae commissa, neque tamen ulterius prosecuta, sed facta separatione per motum proprium in forma Breuis felic. recordat. Papae Urbani VIII. extincta fuisset. Habito nunc per maritum ad Sanctiss. N. D. recursu, reductoque Breui ad viam iuris, dubio hodie à me subrogato proposito, an sit locus separationi thori, Domini negatiue responderunt ex regula, quod homo non separat eos quos Deus coniunxit, cap. dixit Dominus 32. quast. 1. cap. 1. & 2. de coniug. leprosi. Nam licet haec regula limitetur quando inter virum & vxorem irreconciliabilis, & capitalis orta est inimicitia, vel propter immoderatam viri erga vxorem sauitiam; haec tamen causae tanquam fundamentum intentionis Franciscae, plenè & concludentissimè per eam essent probandae, quod tamen non fit, cum agatur de materia graui, atque ardua Barbosa in rubr. ff. de iur. matrim. part. 2. num. 27. Narr. conf. 616. n. 1. Baratt. dec. 815. n. 1. & 2. Rota inter rec. dec. 441. n. 2. part. 1. & dec. 324. n. 2. part. 6. Nec sufficit probare qualicumque sauitiam, cum talem quae apta sit iustum & in virum constantem cadentem metum inducere, vt probat text. in c. litteras, in fin. Abb. in c. ex transmissa, n. 4. de resi. spol. Sanchez de matrim. lib. 4. disp. 4. n. 2. & disp. 18. n. 10. lib. 10. Rota dicta decisione 324. n. 2. & seq. part. 6. &c.

2. Neque sufficienti aliquo fundamento innixa Marchionissa alimenta sibi à marito praestanda petit; quia conclusio alia à Rota approbata est, quod vxori, sine causa à viro diuergenti, extra propriam domum alimentata à viro non debentur, vt fuit dictum signanter in Fer-

retrana Alimentorum 18. Iunij 1633. coram bon. mem. Buccabellae, & in eadem 7. Iulij 1639. coram D. non Bon. n. 20. Marese. var. resol. lib. 2. c. 83. n. 65. Omnis vero probandi huiusmodi causam incumbit vxori, laf. in 1. diuortio. n. 25. ff. sol. matrim. Alexand. conf. 100. n. 3. lib. 1. Menoch. de arbitr. cas. 170. n. 15. & seq. lib. 1. Gratian. disc. 55. 2. n. 47. & donec causa probetur recessus vxoris à domo viri propria auctoritate, dicitur iuris praesumptione culpofus, Rot. in recent. decif. 517. n. 1. part. 3.

3. Nec Marchionissae suffragatur assignatio fructuum dotis facta in d. Breui fel. record. Urbani VIII. quia cum illud reductum fuerit per S. D. N. ad viam iuris, perinde ac si non emanasset, non est amplius attendendum, & causa fuit reducta ad primos terminos iuris, iuxta quos alimentata vxori seorsu habitanti ex supradictis non debentur.

Ex quibus Domini pro Marchione informante responderunt.

DECISIO LI.

Sacra Rotae Romanae coram R. P. D. Ottobono.

In causa Lauden. Pensionis.

Mercurij 14. Martij 1646.

§. 1. **C**laræ memoriae Cardinalis Perretus de anno 1624. resignauit Praeposituram S. Ioannis in Vineis Lauden. Diocesis ad fauorem R. P. D. Francisci Bilij reseruata sibi annua pensione scutorum 1950. monetæ videlicet 1800. super fructibus d. Praepositurae, reliqua 150. super alio beneficio Monasterio nuncupato prius obtento à D. Bilio, quam resignationem Summus Pontifex admittit, & Cardinalis fecit reseruata tamen sibi valide dicta pensione annua, & non alias, auter nec alio modo, etiam si qualibet rata pensionis huiusmodi ad duas ex tribus partibus fructuum Praepositurae, & in Monasterij huiusmodi respectiue annuatim ascendat, illas tamen non excedat.

2. Pensio fuit integrè persoluta Cardinali ipso vivente, qui morti proximus transtulit scuta 950. ex impostis super Praepositura in fauorem quorundam suorum familiarium, quibus fuit pèso per plures annos abique difficultate persoluta. Verum quia postmodum resignatarius soluere recusat sub praetextu, quod pensio scilicet 1800. excederet ab initio duas partes fructuum Praepositurae de ordine S. D. N. propositi dubiū. An praesupposito sine veri praedictio excessu, pensio esset in totum nulla, vel reducibilis, & Domini pro transtulariis responderunt.

3. Nam cum pensio, de qua agitur, non fuerit reseruata pure, ac simpliciter in certa quantitate, nec sit fundata super narratiua praecisa certi valoris, sed cum moderatiōe, quod non excedat duas ex tribus partibus fructuum eiusdem praepositurae, si ob excessum sustineri non potest in scutis 1800. sustineri debet intra valorem duarum ex tribus partibus beneficij, & pro ea rata, quae illas non excedit iuxta textum expressum in l. sicutum qui meus erit. 6. ibi. sed conditio talis accipi debet, quatenus meus erit, vt si locum alienauerit, legatum exiungatur partem, pro ea parte debeatur, quae restatoris mortis tempore fuerit, ibique gloss. & DD. ff. de legat. 1. cum tam consensus Summi Pontificis, quam resignatis, resignatarij in id conuenisse appareat, vt quatenus pensio excederet duas partes fructuum, posset reduci ad minorem quantitatem, & intra limites duarum partium, vt in his terminis firmavit Rot. apud Cassad. dec. 4. n. 4. de pension. Cresten. dec. 17. n. 3. de rescript. Puteus dec. 32. num. 2. lib. 1. in correct. Manic. decif. 153. num. 2. & seq. inter diuersales. 1160. n. 7. part. 3. lib. 3. & decif. 689. n. 1. & seq. part. 4. & in rec. dec. 342. numer. 12. part. 4. tom. 2. & in Burgat. pensionis 18. Febr. 1585. & in Toletana pensionis 28. Martij